

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้านี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์การแปรของ (r) ในภาษาฝรั่งเศสของนักศึกษาไทยตามตัวแปรตำแหน่งที่ปรากฏของ (r) และตามตัวแปรวจนลีลา ตำแหน่งที่ปรากฏเลือกศึกษาสองตำแหน่ง คือ ตำแหน่งเดี่ยวดันคำ และตำแหน่งพยัญชนะควบกล้ำดันคำ ส่วนตัวแปรวจนลีลาเลือกศึกษาสองแบบ คือ วจนลีลาอ่านข้อความซึ่งเป็นวจนลีลาที่เป็นทางการ และวจนลีลาสนทนาซึ่งเป็นวจนลีลาที่ไม่เป็นทางการ ตัวแปรภาษาได้แก่ (r) ภาษาฝรั่งเศสซึ่งมีเสียงเสียดแทรก ลิ้นไก่ โฆษะ [ʀ] เป็นรูปแปรมาตรฐาน

กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 และ 4 ภาควิชาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 20 คน ข้อมูลประกอบด้วยแถบบันทึกเสียงการอ่านข้อความ และการสนทนาภาษาฝรั่งเศสระหว่างกลุ่มตัวอย่างกับผู้สัมภาษณ์ซึ่งเป็นชาวฝรั่งเศส

ผลการศึกษาพบว่า (r) มีรูปแปร 12 รูปซึ่งสามารถรวมเป็นรูปแปรใหญ่ ๆ 5 รูป คือ [ʀ][r][x][h] และ [ø] ผลการศึกษาพบว่า (r) แปรไปตามตำแหน่งที่ปรากฏและวจนลีลาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ [ʀ] ปรากฏในตำแหน่งเดี่ยวมากกว่าในตำแหน่งควบกล้ำในวจนลีลาการอ่าน แต่ปรากฏในตำแหน่งควบกล้ำมากกว่าในตำแหน่งเดี่ยวในวจนลีลาสนทนา [ʀ] ปรากฏในวจนลีลาที่เป็นทางการมากกว่าในวจนลีลาที่ไม่เป็นทางการ เสมอไม่ว่าจะในตำแหน่งใด ผลการศึกษายังพบว่า [ʀ] ปรากฏมากกว่า 50% เสมอในวจนลีลาอ่านข้อความและน้อยกว่า 40% เสมอในวจนลีลาสนทนา โดยเฉพาะอย่างในตำแหน่งเดี่ยวซึ่งรูปแปร [x] ปรากฏมากที่สุด (52.5%)